

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ (30/10/2011)

Αγίων Μαρτύρων Ζηνοβίου και Ζηνοβίας

Η τιμή των Αγίων Μαρτύρων

Στα πρόσωπα των σήμερα εορταζόμενων αδελφών Μαρτύρων Ζηνοβίου και Ζηνοβίας, αδελφοί μου, συναντά κανείς την απόλυτη αγάπη και αφιέρωση των ανθρώπων του Θεού στον Ιησού Χριστό, η οποία, διαχρονικά, φθάνει μέχρι και αυτού του μαρτυρίου, αφού καμία κοσμική ενασχόληση, καμία ανθρώπινη εξάρτηση, καμία δύναμη και εξουσία δεν είναι σε θέση να αλλοιώσουν την πίστη και να κάμψουν το φρόνημα των αληθινών ομολογητών της αληθείας.

Ο Ζηνόβιος ήταν ανάργυρος ιατρός, ο οποίος έφθασε σε σημείο να θαυματοουργεί επί των ασθενών του με την επίκληση, απλά, του ονόματος του Χριστού. Η φήμη του προκάλεσε τον σκληρό ειδωλόλατρη έπαρχο της Κιλικίας Λυσία, ο οποίος έκανε τα πάντα για να τον πείσει να αρνηθεί την πίστη στον Χριστό, ελπίζοντας, έτσι, στην μεταστροφή και των υπολοίπων Χριστιανών της περιοχής. Η πρόκληση του επάρχου έγινε αφορμή θαυμαστής ομολογίας πίστεως εκ μέρους του Ζηνοβίου, η οποία προκάλεσε την μήνη του Λυσίου και την αρχή απίστευτων βασανιστηρίων και οδυνών για τον ίδιο. Η είδηση του βασανισμού του Ζηνοβίου προκάλεσε την έντονη αντίδραση της αδελφής του Ζηνοβίας, η οποία στηλίτευσε δημόσια τον έπαρχο, ομολογώντας και η ίδια, με παρρησία, την πίστη της στον μόνο αληθινό Θεό, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Το αποτέλεσμα της θαρραλέας στάσης των δύο αδελφών ήταν να κοσμηθεί η Εκκλησία μας από το αίμα δύο νέων μαρτύρων, που λειτουργούν στη διάρκεια του χρόνου ως υποδείγματα πίστεως και μαρτυρικής αφιερώσεως στην αγάπη του Θεού.

Τα μαρτυρικά πρόσωπα των δύο αδελφών ανήκουν στη χορεία των δισφυριών Αγίων Μαρτύρων, ανδρών και γυναικών, το αίμα των οποίων διαχρονικά λειτουργεί ως το δομικό εκείνο στοιχείο πάνω στο οποίο θεμελιώθηκε και αναπτύσσεται διαρκώς το οικοδόμημα της Εκκλησίας μέσα στην ιστορία. Προβάλλονται δε καθημερινά ενώπιόν μας, ως παραδείγματα υπομονής στις θλίψεις, καρτερίας στις δοκιμασίες και άγκυρα ελπίδας για το αίσιο τέλος του πνευματικού μας αγώνα. Η οφειλόμενη τιμή, όμως, προς τα πρόσωπά τους δεν πρέπει να περιορίζεται σε απλές νοσταλγικές ή θαυμαστικές αναφορές. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο οποίος έζησε στην εποχή που η Εκκλησία έβγαινε από το σκοτάδι των διωγμών στο φως της ελευθερίας, καθόρισε με μια φράση τον τρόπο τιμής και αναγνώρισης

της θυσίας των Αγίων Μαρτύρων: «Τιμή Μάρτυρος, μίμησις Μάρτυρος»¹

Στην εποχή μας, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, η μίμηση των Μαρτύρων δεν αφορά την θυσία της ζωής για την αγάπη του Χριστού. Πλέον, η πίστη είναι προσωπικό δικαίωμα, το οποίο ελεύθερα και ακώλυτα μπορεί να χαρακτηρίζει την ζωή του κάθε ανθρώπου. Την ίδια στιγμή, όμως, αυτό το δικαίωμα στην πίστη δοκιμάζεται από μια σειρά συνειδησιακών διώξεων, που στοχεύουν στην απαξίωση και στον ευτελισμό της στα μάτια του σύγχρονου και αυτάρκη ανθρώπου. Σήμερα η πίστη στον Χριστό θεωρείται ξεπερασμένη, ενώ η συμμετοχή στη ζωή της Εκκλησίας ξένη προς το πνεύμα της προόδου και του εκσυγχρονισμού που διέπει την ανθρώπινη κοινωνία. Καταβάλλεται συστηματική προσπάθεια να τεθεί στο περιθώριο η θρησκευτική έκφραση και να συσχετιστεί με πρόσωπα χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, τα οποία δήθεν δεν μπορούν να ακολουθήσουν το πνεύμα της εποχής. Μιας εποχής που, στη θέση του Θεού, τοποθετεί άλλους «θεούς», όπως το χρήμα, την δύναμη της εξουσίας, τα εντυπωσιακά επιτεύγματα της επιστήμης, δημιουργώντας ένα πλαίσιο ζωής ανθρωποκεντρικό, απ' όπου απουσιάζει κάθε λόγος και σκέψη περί Θεού.

Σ' ένα τέτοιο πλαίσιο, λοιπόν, αγγίζει τα όρια του μαρτυρίου η προσήλωση των ανθρώπων του Θεού στη ζωή της Εκκλησίας, η περιφρόνηση της κοσμικής καταφοράς, η οποία διέρχεται κάθε μέσο για να κυριαρχήσει στις ανθρώπινες συνειδήσεις. Είναι μαρτύριο σήμερα, να ζει κανείς επί τη βάσει Χριστιανικών αρχών, να βιώνει την αγάπη του Χριστού και την αληθινή κοινωνική δικαιοσύνη, να εργάζεται εθελοντικά για την ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου, ενώ γύρω του, το πνεύμα του κόσμου καλλιεργεί την αδιαφορία και τον «ωχαδελφισμό». Είναι μαρτύριο, σήμερα, να μάχεται κανείς τον κόσμο της αμαρτίας και να επιλέγει για τον εαυτό του τον δρόμο της μετανοίας, αρνούμενος τον πειρασμό της σύγχρονης ασυδοσίας, η οποία κάνει, τελικά, τον άνθρωπο σκλάβο των επιλογών και των ποικίλων εξαρτήσεών του.

Αυτός είναι και ο τρόπος μίμησης της ζωής των Αγίων Μαρτύρων στον οποίο μάς καλεί σήμερα η Εκκλησία μας, αδελφοί μου. Είναι ο τρόπος της αντίστασης στις καταστροφικές επιλογές του κόσμου, τις οποίες πληθωρικά πληρώνουμε σήμερα. Και όπως κάθε αντίσταση, έτσι κι αυτή οδηγεί στον δρόμο της αληθινής ελευθερίας και της ποθητής κοινωνίας με τον Θεό. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

¹ PG 50,663